

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 71**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Det som kommer mig ännu ärligast till sinns är att jag har varit så lycklig att få ett så stort uttryck af din kärlek till mig. Detta är ett stort bevis på din kärlek till mig och på din kärlek till oss alla. Detta är ett stort bevis på din kärlek till mig och på din kärlek till oss alla.

77
Vet du, att jag väntade på ditt bref med hjärtklappning därför att jag på något sätt fölte för mig, att det skulle vara något galekt med pojken. Öfver detta är märkvärdigt, som du händer honom. Han väger och probas och utvecklar sig och nu ligger något iure onot skändligt på her. Jag läste en gång tid i Sandelins broschyr just med tanke på gannan och det tycktes som om något sådant g' skulle komma i fråga efter så många år. Jag tror, ett barn öfver två ^{om icke märkte för sig älska} är annars fria. (Ja jag vet ju icke). Frågade du ellemot, om det du förutskade, eller bara i största allmänhet? Jag hoppas emellertid alltid, att allt det goda, rena blod, som gannan har i sig, skall stå emot förvärpet från fadern. Bleva han bara en gång vuxen Karl! Men tänk att människor skulle hålla på och neutra sig i sådana stäm-
battningarna nästan, då de är så mycket onot, som kommersläraf

Det är nu upprörande, att jag kunde vilja gå omkring och stors. Naturligtvis har du för mycket öfver dig. Det är ju säkert, men jag vet ej hur du skulle uthärdla med dig, tror du, att du kunde det. Du skulle du väl hålla på och pisa dig själf nä o-mätligt. Det är nu alldeles onödigt till exp. ett nitte och vänta på döden. Du får nog slita med lifvet i fyrtio år ännu och du blir säkert ganska led af det. Men nog är det onödigt att gå i dödsfruktan för en, som har så gammal släkt att bräs på. Och älska honom kommer ej förvån man vill, det har Sarah bevi-satt. Jag var glad af att du gick och såg henne för den skull, du beslutade ni oss för att vara nya i ännu tio år.

Det går ingen nöd på Rudsbornas människor, men Höpman-
mänte jag nog göra en nunda af på norden. Vi kunna resonera om detta i Föreling. Där se vi ju och hur lång tid, som går till utstyrelsen. Om jag bara kunde besluta mig att fara till Stockholm en dag och träffa Lueda, det skulle vara nu i Nov. men jag tror ej jag orkar. Där är så hemskt mycket att göra. Nu är min hjärna bra igen. Sådana stäm-
samringsbad äro

Det var nog sommar säsonen, som upphörde
Tack för rikningen. Jag märker nu, att det i alla fall var delat
munderingar. Och jag vill och tänker alla de löften jag borde
ha löst, innan jag skref Generalen. Nåja den är långt nog
ända.

Läste du Lovetins recensionen i dag öfver L. E. Oh. jag tyckte
ihland att det han sade passade in på mig. Tänk hvad han förstår
1700-talens människor och hvad han kan skriva bra, då han ej
behöfver ditata. Och jag kan ej skriva en bit nimmer utan
att vrida en del till dikt.

Wallberg har tagit mig ledigt i år, som du vet, för att skriva
någon slags lörobb till samman med Cederskjöld som vanligt.
Han har varit och är ännu färdig till Amerika för att få se något
nytt i skolväg, men jag antar att det ej blir något af, eftersom han
nu tycks ha kommit i gång med bokan. Om någon velat få
han varit till Stockholm för att höra på i skolor där. Jag försöker
lära honom, att han nämligen kan nog och att han skall försöka ta
fram de goda idéerna ur sitt eget hufvud. Det är bra egentl. att se hvad
folket i allmänhet har litet självförtroende. Vi två nämnan det just ej,
men andra.

Jag har varit nåt månader en tid, och fick då den idé, att jag kunde ge
Elba litet arbete genom att skaffa honom öfversättningar för af sin
tyriska bref. Han får det väl ganska strängt, på se om han står ut.
Nu har jag inte mer än två.

Jag har två gånger fått recensioner i samband med Geijerstam
och jag ser att tyckarna äro mycket glada åt hans bok, om än jag får
bekänna att de tuga oss hårdt med no. Mina recensioner jag har
sett sex, giva alla ej intryck af reklaan, de äro liksom berömmande, ty
de att det är en bra bok (Generalen) men äro rätt lugna och det har
Geijerstam varit. Jag trodde att de skulle varit med hänsyn till i ho
nom. Min första recension var alldeles vilad, så att jag ett ögonblick
poppades på stor succé, men det har betydligt lugnat af. I honorar
har jag fått 300 Mk. för första upplagan.

Ibland nitter jag och räkna öfver hur mycket pengar jag nu kan
få in för andra delen. Och så tänker jag på, att jag är förelig. Och
så börjar jag på åter mitt nimmelugra, men hur många gånger
jag har varit och vridit på det hela i dessa dagar, det vill jag
ej skola se.